

[Bernhard Baunsgaard]

besværlig en fremgangsmåde, end at det går ud over én uskyldig.

Vi vil meget gerne fortsætte med presset for, at vi får indskrænkning af varetægtsfængslingernes antal og længde.

Med hensyn til isolationen: Jeg vil ikke udelukke, at det i nogle tilfælde kan være rimeligt at isolere. Hvis man f. eks. står over for den forbrydelse, at vor højtærede formand her i folketinget eller dronningen bliver kidnappet, så kan der måske være grund til at isolere, men det bør ikke kunne ske ved ret banale overtrædelser som berigelsesforbrydelser.

Formanden:

Jeg håber ikke, at det var formanden, der skulle isoleres.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, det var det ikke.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne ligesom tidligere takke SFs og de radikales ordførere for deres støtte, om end – især for de radikales vedkommende – ikke uforbeholdne støtte til forslagene, og i hvert fald store interesse for de temaer, vi har taget op her.

Jeg vil også godt takke justitsministeren for, at han om lovforslag nr. L 23 og lovforslag nr. L 24, altså om varetægtskriterier og isolationsfængsling, sagde, at ændringer er påkrævet, og at det skal gå nogenlunde tjept, forstod jeg.

Jeg vil takke hr. Povl Brøndsted for hans bemærkninger om, at henvisningen til de tidligere behandlinger, og hvad hr. Bjørn Elmquist dér har sagt, skal forstås som en vældig interesse for at få belyst spørgsmålene. Sådan faldt vist ordene.

Så var der vist ikke så farlig meget mere at takke for.

Man kan selvfølgelig spørge, hvorfor vi genfremsætter de her forslag, og jeg forstår godt, at en række ordførere stort set har henvist til, hvad de tidligere har sagt, men vi genfremsætter dem, fordi de i virkeligheden ikke er blevet behandlet. Der er vist ikke ét eneste af de opklarende spørgsmål, vi har stillet vedrørende de her forslag gennem retsudvalget, som er blevet besvaret, og derfor kan vi dårligt fortsætte denne opklaring af

problemerne og få de spørgsmål besvaret uden at genfremsætte lovforslagene. Det er den ene grund.

Den anden grund er – det har vi ajourført bemærkningerne efter – at vi jo har fået en ny justitsminister, som har vist – og jeg vil godt sige både før og efter at han blev justitsminister – i den offentlige debat en stor interesse for lige netop de spørgsmål, der ligger i de 3 forslag her, varetægtsfængsling og isolationsfængsling. Det ville dog være interessant at afprøve, hvordan det ser ud, når der er kommet en ny kasket på.

Med hensyn til kriterierne for varetægtsfængsling mener jeg, at justitsministeren i den offentlige debat har forholdt sig kritisk til både omfanget og længden og kriterierne, og at han også har gjort det i den debat, der har løbet, efter at han blev justitsminister. Jeg mener også at have set i den offentlige debat, at vores nuværende justitsminister har rejst spørgsmålet, om strafudmålingen måske afhænger lidt af varetægtsfængslingen, altså et meget penibelt retssikkerhedsmæssigt spørgsmål. Jeg synes, det er rigtigt og godt, at justitsministeren har gjort det, men det er klart, at man ikke bare kan lade de gældende varetægtskriterier fortsætte, hvis man har mistanke om, at der er sådanne helt utilladelige sammenhænge, og hvis man i øvrigt holder sig kritisk både til omfanget og længden af varetægtsfængslingerne og til de kriterier, der gælder nu.

Så kan man henvise til, at det her behandles i strafferetsplejeudvalget, osv. osv., men ikke desto mindre synes jeg nok, at vi kunne have taget lidt mere hul på den diskussion, for vi foreslår faktisk et ganske nyt princip i varetægtskriterierne, nemlig at man ikke benytter strafferammen, men den forventede udmålte straf. Det er mere dette nye princip, vi vil prøve bæredygtigheden af ved folketingets behandling. Er det en mulighed? Det havde vi egentlig ønsket at man forholdt sig til. Man skal ikke hænge sig i de 12 måneder, vi foreslår i lovforslag nr. L 23. Det kan være, det kun skal være 6 måneder. Det kan være, det skal være noget ganske andet, hvis man vil have de kategorier af lovovertrædelser med, som man har talt om her. Det er vel specielt voldsforbrydelserne, man har i tanker. Selve kriteriet, om det skal gå på strafferammen, som er ret tilfældig i forhold til lovovertrædelsens grovhed, eller man må-